

Posudek vedoucí rigorózní práce

Autor: **Mgr. Petr Novák**

Téma rigorózní práce: **Uvolněný podíl**

Rozsah práce: 113 stran vlastního textu

1. Aktuálnost tématu a jeho náročnost

Uchazeč zvolil pro svou rigorózní práci vysoce aktuální téma z oblasti práva obchodních korporací, které je zajímavé jak z hlediska teoretického, tak praktického. Institut uvolněného podílu je v současné české právní úpravě nový, i když s některými aspekty uvolněného podílu pracovala již předchozí právní úprava, judikatura a doktrína. Zvolené téma není v odborné literatuře širěji zpracováno, což zvyšuje jeho náročnost. Poskytuje tak současně autorovi značný prostor pro řešení řady právních problémů. Lze je označit jako náročné.

2. Struktura práce a použité metody

Práce je členěna do devíti kapitol zakončených závěrem, v nichž uchazeč postupuje od vývoje institutu uvolněného podílu, přes pojednání o povaze ustanovení zákona o obchodních korporacích k právní povaze uvolněného podílu. Navazuje právními důvody uvolnění podílu a naložením s ním a pokračuje kapitolou o zrušení společnosti soudem pro nesplnění povinnosti naložit s uvolněným podílem. Dále pokračuje pojednáním o právu bývalého společníka na vypořádání. Poslední dvě kapitoly jsou věnovány uvolněnému podílu a údajům zapisovaným do obchodního rejstříku a stručnému pojednání o vybraných zahraničních úpravách. Práce je zakončena úvahami de lege ferenda a návrhem textu právní úpravy uvolněného podílu.

Zvolená struktura pokrývá zadané téma. Je ale koncipována značně široce, neboť autor do ní – v cílem vytvořit obecná východiska pro své další zkoumání – zařadil i právně teoretické pasáže týkající se povahy právních ustanovení a dalších souvisejících oblastí. Celkově lze konstatovat, že zvolená struktura je přehledná.

Metodologicky postupuje uchazeč od obecného ke zvláštnímu (viz výše). Hlásí se zejména k metodě deskriptivní a analytické. Použité metody odpovídají cílům a povaze rigorózní práce.

3. Obsahová stránka práce

Způsob zpracování svědčí o hlubším promyšlení zvoleného tématu. Pro jeho zpracování si autor vytváří širší právně teoretický základ pojednáním o povaze právních norem, věcech v právním smyslu, nehmotných věcech atd. Zejména v souvislosti s pojednáním o povaze uvolněného podílu je zřejmý autorův smysl pro abstraktní myšlení. Formuluje a je schopen argumentovat vlastní závěry, některé i nestandardní (např. povaha uvolněného podílu). Má velmi dobrý přehled o názorech na zvolenou problematiku

zastávaných českou odbornou veřejností. Ocenit lze též skutečnost, že jsou řešeny i praktické otázky související s uvolněním podílu (např. účinky dohody společníků o ukončení účasti ve společnosti – s. 57).

Z dílčích poznámek a připomínek lze uvést následující - První kapitola je spíše stručnou deskripcí uvolněného podílu v předchozí právní úpravě bez větších analytických závěrů. Názorově se autor projevuje až v dalším textu. Diskutovat lze o autorově bezvýjimečném odmítnutí komparativní metody při výkladu zákonného textu (s. 19). Se závěrem o primárním použití standardních interpretačních metod souhlasím. Závěr o kogentnosti jen těch ustanovení práva obchodních korporací, která regulují právní poměry, jejichž existence není založena dohodou osob, považuji za problematický (např. změna společenské smlouvy). Autor mohl uvést pro dokreslení svých úvah příklady. Uchazeč se názorově vymezuje i k dalším otázkám (rozdíl mezi statutem a právním postavením). V jeho stručném pojednání o důsledcích odchýlení se od kogentní právní normy chybí dodatek, že i relativní neplatnost nenastoupí bez dalšího jen na základě odchýlení se od kogentní normy, ale až vyžaduje-li to smysl a účel zákona. K textu na straně 28 mám jen drobnou poznámku – uvolněním podílu se mění nejen struktura předvídaná zakladatelským právním jednáním, ale i struktura vzniklá i na základě jiných právních skutečností (převodem podílů, děděním atd.). Autorovo vyjádření chápu jako zkratku, nikoli jako neznalost.

V jednotlivých pojednáních o důvodech ukončení účasti společníka neshledávám nepřesnosti či jiná pochybení. Autor je zde relativně stručný, což lze akceptovat, neboť podrobné pojednání o jednotlivých důvodech by mohlo být samostatným tématem odborné práce. I zde nicméně autor formuluje vlastní názory na některé v praxi či teorii sporné otázky (např. odlišení účinků dohody o ukončení účasti společníka ve společnosti, s nimiž souhlasím - 4.5.3., většina pro rozhodnutí valné hromady o podání návrhu na vyloučení společníka atd.). K pojednání o zániku účasti společníka ve společnosti jeho vyloučením (s. 66) lze položit otázku, zda autor v této souvislosti zvažoval argumentační využití § 45 odst. 4 z. o. k. Zajímavé kritické postřehy jsou formulovány v souvislosti s pojednáním o zmocnění společnosti k nakládání s uvolněným podílem (s. 80 a násl.). Na s. 81 není zřejmé, v čem spatřuje autor střet zájmů společnosti a bývalého společníka např. při prodeji uvolněného podílu. Návrh znění § 212 z. o. k. by zaslužil detailnější diskusi. V této souvislosti lze (i) jako případné téma pro diskusi položit otázku, jak se staví uchazeč k návrhu novely zákona o obchodních korporacích ve vztahu k úpravě uvolněného podílu. Zajímavým tématem je i loajalita společníka, jehož účast zanikla (smluvní, postsmluvní).

4. Literatura

Seznam použité literatury je široký (jak co do počtu, tak zejména, co do tematického zaměření) a obsahuje reprezentativní prameny. Chybí však zahraniční odborné zdroje. Autor shromáždil k tématu velmi široký okruh judikatury. Na použitý pramen je odkazováno v souladu s citačními standardy a gramaticky přesně. Práce s odbornou literaturou je korektní.

5. Formální stránka práce

Po formální stránce má předložená diplomová práce dobrou úroveň. Autor má schopnost formulovat svůj názor a ani po gramatické stránce (až na několik nepřesností – s. 24) k ní nemám výhrady.

6. Závěrečné hodnocení práce

Posuzovaná rigorózní práce splňuje požadavky kladené na tento typ odborného textu a je způsobilá obhajoby.

Praha, 2. ledna 2017

prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.